

GUD OVER ALT OG OVERALT

Gud er *over alt*, hævet over alt der sker og alt der er.

Gud er *overalt*, i alt der sker og alt der er.

I teologien har man forsøgt at beskrive denne dobbelthed i Guds væsen ved begreberne transcendent og immanens. Som transcendent er Gud hinsides alt og kan ikke indfanges i ord eller dogmer. Som immanent er Gud iboende alt og kan erfares i det skabte, gennem sanserne og i erfaringen.

Gud er i himlene, og dog helt nær som vores Far. Som det hedder i Fadervor.

At Gud er *over alt* minder om, at Gud er større end dogmer, kirke og religion. Gud er mere end og ofte andet end vores forestillinger og erfaringer. Teologi og dogmer er et forsøg på at tolke Gud væsen og gerning i Jesus Kristus. Gud kan ikke (be)gribes. Denne bevidsthed ansporer til at bevare ydmygheden og søge stadig dybere i vores tro. Vi ser stykkevis og vil altid være på vej mod større forståelse og mod større virkeliggørelse af Guds vilje med vore liv og med verden. I den betydning er vi alle søgende og på vej.

At Gud er *overalt* udtrykker, at Gud manifesterer sig i det skabte, i naturen, gennem andre mennesker og i erfaringen. Det får os til at bevare ydmygheden over for andre tolkninger og manifestationer af Gud, som vi ser det i andre religioner og på messerne. Gud manifesterer sig i menneskers religiøse længsel og søgen og åndelige erfaring. Denne bevidsthed må gøre os ydmyge over andre menneskers tro og indsigt og anspore os til at tyde Guds nærvær overalt i verden.

Gud er i alt, hvad der er. Alt er ét i Gud, som er selve vores værens grund. Alt er forbundet med Gud og med hinanden. Gud er aldrig adskilt fra sin skabning, og ingen adskilt fra Gud.

Gud er i alt, hvad der sker. Der er intet absolut ondt eller negativt. Gud er i den dybeste smerte og medlidende. På mystisk vis samvirker alting til gode! Alt er dybest set godt..

I dialogen er alt at vinde ved at fastholde at Gud både er over alt og overalt.

Gud kan ikke presses ind i systemer, men må slippes løs og findes på ny.

Lad Gud være!